

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvvm Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisqve
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Decisiones Casvvm Conscientiæ Ex Doctrina Consiliorvm Martini Ab
Azpilcveta Doctoris Nauarri collectæ, & iuxta librorum iuris Canonici
dispositionem in suos Titulos distributæ

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

43 Professus tacite non censemur, qui vt talis in Monasterio tractatur, & ad
titulu[m] religionis ordinatur, nisi, &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13903

25. Calen. Augusti 1564, statuens, ne Constitutiones a Concilio factae ante Kalend. Maii anni 1564. obligare censerentur. Quia cum lex Concilij Tridentini, quia annulatur professiones intra annum probationis factae, condita, & promulgata sit anno 1563. quarto Decembris, & lex omnis maxime Concliaris iuste codita, & promulgata ligat post duos menses a tempore promulgationis illius d. 4. c. in istis, leges, si longius tempus ad ligandum ei non prefigatur; Aut. ut factae noue const. coll. s. &c. quod dict. dicit. 16. & cap. 1. de postul. præl. consequenter etiam professio nem ante annum probationis finitum em sit in Calen. Aprilis anni sequenti 1564. annulata; præfectim cum predictum Concilium Trid. sess. 25. c. 22. de regul. expresse declaravit, velle se, vt statim leges factæ in sessione ad Regulares pertinentes, executioni mandarentur, quo t perinde fuit, ac dicere, ex nunc, sine ex hoc tempore ligant, & executioni mandent illam Episcopi, & alij Ordinum Praelati: Etcum lex hoc mandat, ligat etiam ignorantes, quod ad actus nullitatem, licet non quoad alia pœnas, vt ait Gloss. in Clem. 2. de hæret. in verbo, ex nunc, de quibus declaratio Papæ, vt ex tenore illius colligitur intelligentia est exclusus solum a pœnis extrinsecis, quas stricto iure multi alioquin contrahacientes incurrisse: Professioni vero ante illud tempus factæ nihil prodest, aut nocet, ut propterea de ea judicandum sit, ac si nulla talis declaratio fuit, iudicanda fuisset nulla; si declaratio Papæ non accedit, ita & ea accedente nulla, & inutila censeri debet, quia professio facta pure eo momento, quo sit valet, aut non valet, nec in suspense esse potest, (sicut nec Baptismus, ordo, vel Matrimonium) & si non valuit, nec per illam declarationem validari potuit.

DECISIO XXXIX.

Ex conf. 33. alias 62.

39. **Q**uamvis olim annus probationis in favorem vtriusq; partis, tam Monasteri, quæ illud intratur inductus sit, ad Apostolicam, de regul. ita ut illi fauori ac vtriusq; partis consensu renunciari posset cum iuri in favorem suum in introducto quilibet renunciare poterit; I. si quis in C. de pacis, & c. gratum, de off. del. Adeo ut in non Mendicantibus professio valide intra annum probationis fieri posset, d. c. ad Apostolicam modo tamen probationis anno, nec Monasterium, nec Novitij renunciare possum ex constitutione Concil. Trid. sess. 25. c. 15. de regul. eo quod annus ille non amplius ius priuatum, sed publicam religionis utilitatem reficit, iuri autem publico renunciare nemo potest; c. si diligenter de for. comp. & leg. ius publicum, ff. de pac. unde nec Regularis in una religione professus, & ad aliam translatus, anno probationis consenso renunciare ualeat; & professio altera facta intra annum in secunda religione, etiam de utriusque partis consensu nulla omnino censetur: eo quod professio ante decimum sextum completum facta, & facta ante finem anni probationis a Concil. Tr. ubi supr. particanus, ideoque sicut professio ante decimum sextum annum de consensu Novitij facta non ualeat, ita & ante finem anni probationis de consensu eiusdem facta, nulla erit, quandoquidem de particulis idem iudicari debet. cap. licet ex quadam, de testib. & l. fin. ff. mand.

DECISIO XL.

Ex conf. 34. 34.
37. [alias] 17.
43. 29.

40. **P**rofessio ante decimum sextum etatis annum completum, vel ante finem anni nouitatus facta nulla censetur, ex Concil. Trid. sess. 25. cap. 15. de regul. neque per gestationem habitus indistincti ab habitu professorum, etiam intra Monasterium post annum decimum sextum completum, & etiam per alium annum integrum, purans se esse professum, eo quod putaret predictum in professione a se factam, validam fuisse, etiam validate censetur, nisi sciens & prudens illam fuisse nullam, de nulla validam factam voluntate; ita ut ab eo tempore professus esse incipiat. Ut ait Caius, 2. 2. q. 189. ar. 5. & Nau. in Man. c. 1. 2. nu.

71. Vnde nec ingressus Monasterium, & post decem menses sine licentia illud egressus, & postea Monasterium aliud eiusdem religionis adiens, in quo receptus de consensu fratrum post duos menses emisit professionem, & multos annos ibi perseverans validè professus est eo, quod illam ante unum annum continuum compietum emisit ex Concil. Tr. vbi supr. Nec sufficit quod decem menses in uno Monasterio & alios duos in alios manerit, vt annus pro completo censetur, quia annus debet esse continuus, i.e. de regi. in 6. Nec professio nulliter facta sine scientia nullitatis, sola perseverantia ratificatur, ita Cai. vbi supr. & consequenter sic professus vere religiosus non est, & libere sine villa dispensatione ad aliam religionem transire potest.

DECISIO XLI.

35. 27.
Ex conf. 44. [alias] 24.
49. 27.

41. **P**rofessio in ordine Minorum ante decimum septimum annum completum ipso iure, & vi statutorum illius ordinis nulla est, & nullum producit effectum. Arg. C. 2. Trid. sess. 25. c. 15. de regul. & sic professus ad aliam religionem archiorē, vel strictiorē transire, vel vxorem ducere poterit, si nihil aliud obsterat, ac si professionem illam non fecisset: cum non præter impenitendum, quod de iure non fortiter efficitur, & non præstet, de reg. ior. in 6. Et licet sic ante decimum septimum completum professus, nouam professionem post illum expletum facere teneatur ad hoc, ut vere professus & religiosus sit, vel publice de novo proficido, vel quod latius esse videatur cum ratificatione, noua tamen receptione Capitulari non indiget, sed sufficit, quod Monasterium in illo consensu permiserit, quo eius professioni consensit, & eam recepit; & post professio valida esse incipit a solo tempore ratificationis, & non antea.

DECISIO XLII.

42. **C**oncilium Tridentinum sess. 25. c. 15. de regul. professiones tacitas non tollit, & ideo post illud perinde sunt habendi pro tacite professis illi, qui per annum rotu nullatenus interruptum habitum in illud continentem ab habitu professorum, ac ante illud, tulerunt; & consequenter qui habitum in anno decimo sexto, vel prius accipiunt, si illi toro uno anno gerant, donec annum decimum septimum ingrediuntur, tacite professi c. ni nisi sunt. Arg. c. 1. 5. 2. de regul. in 6. & c. 1. 6. 3. 4. 5. 6. Quamvis quod hac tacitam professionem inter eos, qui emitunt ut professionem ante decimum sextum annum completum, & alios qui eam non emitunt, distinctione est, quod hi procul dubio professi c. 1. 5. 2. 3. 4. 5. 6. si per unum annum totum gerent habitum, donec ingrediuntur, decimum septimum annum, nisi reclament, aut protestent, nullatenus esse sic si iam annu proficidi, donec expresse proficiuntur; Alij vero, qui professionem ante decimum sextum completem expresse faciunt, non censentur tacite professi, si ideo manerint in Monasterio post inceptionem decimi sexti septimum annum, quia putant professionem suam valere, in quo non manerent, si eam non valere putarent, quia ad ratificationem in professione inutilis facta non sufficit in Monasterio manere, si ideo manet, quia putat valere professio factam, & per illam obligari ad manendum, sed requiritur, quod sciat illam non valuisse nec obligari ad manendum & tamen non obstante haec sententia vult eam pro bona, & tamen habere, & se ad eam seruandam obligari, ut sententia Caiet. 2. 2. q. 189. ar. 5. & Nau. in Man. cap. 12. nu. 71. Quia errans, & ignorans contentire non censetur, l. si per errorum, ff. de iuris, om. iud.

DECISIO XLIII.

36. 19.
Ex conf. 43. [alias] 29.
44. 24.
46. 27.

43. **H**abitum religionis ante decimum quartum etatis annum sive picis, & per aliquot annos vitam in diversis Monasterijs transigens, & tandem legitima etate ad pro-

ad profitendum, ad aliud Monasterium eiusdem ordinis ve*re* iens, vbi a superiori recipitur, & nulla facta expressa professione ab eodem ad ordinem suscipiendo mittitur, & quasi professus ab omnibus tractatur, & ad actus proforum proprios admittitur non censetur propere tacitè professus ex Panor. in c. vidua, de reg. eo quod nunquam complevit annum probationis, qui debet esse continuus, & cum intentione probationis facienda, ita Cone. Trid. scilicet 25. c. 15. de Reg. nec per ordinationem ad titulum Religionis, aut peritus gestarionem multorum annorum tacitam professionem fecisse dicitur, nisi scilicet se professum non esse postea gestione habuisse professionem fati facit, & se obligare intenda.

DECISIO XLIV.

Ex consil. 38. alias 4. de diuinitate.

Quamvis vxoris separatio adulterata, & damnata adulterii per iudicem secularium, & in pœnam eius, intra Monasterium inclusa redire debet ad maritum eam recipere volentem intra biennium; Auth. sed hodie. C. ad leg. Iul. de adult. separata tamen a viro per sententiam iudicis ecclesiastici, nec vxor ad maritum, nec est contrario maritus ad vxorem, redire tenetur: ex Gl. in c. Aga. hofa. 27 q. 2. & c. literas, §. si. de restit. spol. maxime si vel ipsa mariti fœnitiam, aut maritus vxoris infidias metuat.

DECISIO XLV.

Ex consil. 36. alias 18.

Professio in alio quo ordine Mendicantium intra nouitatum annum, sicut etiam ante Concilium Trid. nullatenus, c. non solum, & c. constitutionem, de reg. in 6 & c. 1. s. pen. de relig. dom. in 6 ad religionem tamen in genere, id est, ad faciendum se religio sum in aliqua religione approbata, si receptores inuenientur, obligabat. Gl. & Archid. in d. c. non solum Ang. ver. religiosus. §. 14. & Sylver. vel g. 3. quæst 5. Sic autem religiosus factus in genere, quamvis matrimonio postea contrahendo peccet, matrimonium tamen valet; sed mortua vxore, religionem aliquam intrare tenetur.

DECISIO XLVI.

40.

12.

Ex consil. 41. alias 41.

42.

33.

Per habitus delationem nō sit professio tacita, nisi tria concurrent; quorum unum est, quod sit indistinctus ab habitu professorum c. 1. §. qui vero, de regul. in 6. Secundum est, quod deserat eum in monasterio, & congregatione, c. e. eos, de reg. & Holt. in c. v. cleric. de reg. Frac. in §. fin. c. 1. de reg. in 6. (Et habitum religionis etiam extra monasterium deferens de lectione, obediencia, vel mandato superioris, censetur illum intra monasterium deserere. ex Pan. in c. ex rescr. de iure iur.) Tertium est, illum intra monasterium per annum continuum deserat, adeo ut quamvis deferat quatuor menses continuos, si postea exire, & iterum reuerteretur, & octo, vel plures menses deferat, & vicissim exiret ante annum continuum complevit, non censetur professor, c. 1. de reg. in 6. Arch. d. & Franc. Vnde milites Hierosolymitani, & alij c. u. serui qui vearmatam militiam exercet, intra monasterium religionis habitum legitime suscipiunt, postea ex licentia, & mandato superioris bellando, vel negotia religiosis, aut monialiter ipso faciendo, annum probationis extra monasterium finiunt: cum regularis, vbiunque sub obediencia manet, in monasterio manere censetur. Pan. vbi sup. nu. 5. & Sylver. religio 3. q. 19. Nec minus religionis austeritates extra manendo, quā intra experitur, cum sapientius gravius sit extra monasterium, quam intra degere. Quamvis iure alio quod necessarium non est, ut nouitius probet, & experietur omnes austeritates monasterij in individuo, vel in specie, sed latius est quod eas in genere experietur per annum totum annū regendo sub obediencia prælati, adeo ut qui statim post ingressum, & habitum suscepit & grotare inciperet, & eger per quatuor, sex, vel decem mensem

ses intra monasterium sub obediencia maneret, recte in fine anni profiteri posset.

DECISIO XLVII.

Ex consil. 42. alias 32.

45.

33.

Anus nouitatus ita necessario deberet esse continuus, ut si aliqua parte anni, etiam per singulos dies forsitan maneat, annus probationis interrupitur, nec coniunguntur partes illæ interruptæ, sed incipere debet ex integræ a principio partis posterioris. Pan. in c. ad apóstolicam, de reg. & Franc. in c. 1. de reg. in 6. Nouitatum tamen non interrupit clausura in monasterio aliquo tempore, etiam animo non profitendi.

DECISIO XLVIII.

Ex consil. 47. alias 15. de statu monach.

Abbas, aut alius prælatus regularis legi sibi ponere non potest, a qua recedere nequeat, aut monacho concede: et ut pecunias apud se retineat, & expendat pro arbitrio suo, ita ut superior id ei prohibere non possit, neque eas illi auferre, vel aliquam partem eorum ad eas impendendas in alios viros, quam ipse vellere, c. cum ad monasterium. S. alii, & S. si. de statu monac. cū hoc esset monachum suum propriatum facere sed solus Papa prefatam licentiam concedere potest, ita quod illas in viis pios & honestos sine villa alia suorum prælatorum lcentia impendere possit, & quod illi ea cum pium vium impedit non possint c. nisi esset viri, de præben. & Pan. ibi.

DECISIO LXIX.

Ex consil. 2. alias 9. de censib.

Generalis ordinis Minorum de obediencia, virtute confirmationis prius legi sum euudem ordinis a Greg. XIII. quatenus non sunt Concilio Tridentino contraria, quibus id ex. resolutio dem conceditur, non obstante iure communium bullæ Pij V. de hac iure quæ incipit de cor. edita 1769. moniales sibi subditas, de uno ad aliud monasterium causa correctionis, vel nouæ foundationis, sine aliqua episcopi approbatione transire, & mutare potest. Quamvis enim iure communium, cap. 1. de statu reg. in 6. statutum sit, ut monachæ monasterium egredi possint in gravis infirmitatis periculo, ita ut non possint cum alijs sine scandalo commorari, & lex vincleralis vincleraliter intelligenda sit; t. de prelio. si. de publ. in rem act. fallit tamen quando intentum alia lex, quæ illam limitat: vnde cum in Conc. Trid. scilicet 25. c. 9. de reg. & in Bulla Pij V. alij casus excipiuntur, & casus aliquis a regulâ generali ob aequitatem exceptus, eadem suadente ad alios ex edictu iusti poterit super Moniales ad aliud monasterium causa correctionis, vel nouæ foundationis mutare cum tam Bulla quam Concilium Tridentinum, & ius commune, solum exiunt Monialium sine iusta & legitima causa prohibent, nihilq; obstant, aut reservatio Pij V. cum ille successio si sui innovantis postea ordinis privilegia, auctoritatem totere nequeat; quia pars in parem non habet imperium, c. innovavit, de electio, aut Concil. Trident. decretum, quod episcopi faltem approbationem in huiusmodi traslati ne requirit. Quia solum de Monialibus eidem episcopo subiectis, vel de ita exemplis, quod soli Papæ immediate subunt. Non autem de alijs exemplis, quæ alijs aliorum ordinum prælati subunt, intelliguntur.

DECISIO L.

Ex consil. 49. alias 61.

Quodcunque beneficium ex Papæ privilegio licito conuenire potest, ut alij Gl. in cap. sum. 16. q. 7 & in c. impenit. d. 16. quia tamen idoneos tantum presentare tenetur, alioquin non valer presentatio, c. monasterium. 16. q. 7 & c. cum vos de offic. ord. vnius ordinis regularem aut Abbatem, ad alterius ordinis regularem, aut Abbatem, ad alterius ordinis beneficium, aut Abbatam, presentare non valer, eo quod vnius ordinis religiosus ad beneficia alterius inhabilis est, c. cum singula. S. si. de præben. in 6.